

Aleksis K – viikonvaihte

Konsareita

Tällä viikolla Suomeen on ilmaantunut peräti kaksi konsaria. Konsari on sellainen, josta ei oikein tiedä, onko hän konna vai sankari, mutta ei ainakaan mitään siltä väliltä.

Kysymys on tietysti Sauli Niinistöstä ja Mika Myllylästä. Niinistö sai pöyristyttävän vähän ääniä, kun hänet valittiin taas kerran eduskunnan puhemieheksi. Myllylä puolestaan tunnusti käyttäneensä dopingia hiihtokilpailuissa.

Nyt sitten kansa kohisee ja äänestelelee pikagallupeissa siitä, ovatko nämä herrat sankareita vai konnia. Toistaiseksi näyttää siltä että molemmat ovat säilyttäneet entiset asemansa ja jopa vahvistaneet niitä.

Niinistö on ollut sankari jo vuosikausia, ja nyt hänestä tulee supersankari, kun häntä kiusataan syyttä suotta. Maahan on selvästi syntynyt vanhan koulun mukainen asetelma, jossa laupias kuningas ja kelvollinen kansa (siis Niinistö ja suomalaiset) yhtenä miehenä puolustautuvat ahnetta aatelistoa (eli eduskuntaa) vastaan.

Myllylä puolestaan heilahti sankarista konnaksi vuodesta yhdessä yössä vuonna 2001, ja uudet paljastukset vain vahvistavat hänen mainettaan valitsemallaan uralla.

Tosin sekä Niinistöstä että Myllylästä vähemmistö on täsmälleen eri mieltä: Niinistö onkin muita kiusaava despootti ja styränki, ja Myllylä on ainoa urhoollinen, joka on uskaltanut kertoa sen mitä muut karttavat kuin ruttoa.

Sivusta katsoen vähän ihmetyttää, miksi näistä parista ihmiskohtalosta pitää olla niin kamalan tohkeissaan. Eikö näihin voisi suhtautua ihan kuin vaikkapa pieneen talviseen lumisateeseen, että sattuuhan sitä tällaista ja tottuuhan siihen? Ilmeisesti ei, koska noin ei enää suhtauduta myöskään pieneen talviseen lumisateeseen, vaan avuksi huudetaan kaikkia armeijasta ilmastotutkijoihin saakka.

Silti Suomen ylivoimaisesti suosituimman poliitikon ja seuraavan presidentin luulisi olevan tyytyväinen siihen, että hän saa eduskunnassakin melkein joka toisen kansanedustajan äänen puhemiesvaalissa. Se on itse asiassa monta kertaa parempi tulos kuin viime eduskuntavaaleissa, joissa Niinistö sai vähän yli 60 000 ääntä, eli alle kymmenen prosenttia vaalipiirinsä äänistä. Hän menestyi suhteellisesti huonommin myös viime presidentinvaaleissa, joissa hän jäi kakkoseksi. Puhemiesvaalissa sijaluku oli sentään selvä ykkönen.

Eikä ole Myllylänkään tapaus mitenkään ennenkuulumaton, päinvastoin. Paljon suurempi uutinen olisi ollut, jos olisi paljastunut, että häntä ja muita suomalaishiihtäjiä on väärin syytetty, eikä kukaan oikeasti ole ikinä käyttänyt mitään mustikkasoppaa vahvempaa. Mutta nyt on kaikki jo nähty ja kuultu entuudestaan, eikä monen luulisi jaksavan lotkauttaa enää korvaansaakaan, jos historiasta löytyy jokin uusi mömmö.

Mutta ehkäpä tällaisia kohuja kuitenkin tarvitaan, jotta kansa pysyy hereillä. Ensi viikolla saamme varmasti kauhistella jälleen uutta uutista, joka oikeasti onkin vanha vanhanen. Ehkä se on sellainen kohutieto, että sää lauhtuu! Tai sitten pakkanen jatkuu! Ellei peräti paljastu, että poliitikot ovat saaneet vaalirahaa!!!

